

Neděle 3. po Zjevení Páně

Mk4,30-34

25.1.2026

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Všechny stromy pole poznají, že já Hospodin jsem ponížil strom vysoký a povýšil strom nízký;
nechal jsem uschnout strom zelený a dal vypučet stromu suchému.

Já Hospodin jsem promluvil a také to učiním.

Píseň: 290

Čtení: Sd9,8-15

Píseň: 574

Kázání: Mk4,30-34

Jako by Ježíšova slova v podobenstvích ulpívala na motivu semene či semínka, posléze rostliny, která dává užitek.

Ježíš rozehrává motiv rozsévání do všech možností i nuancí. V předešlých oddílech jsme se dozvěděli, co se všechno může se zasazeným semenem či semínkem stát.

Do třetice zazní připodobnění, hádanka, paralela. Zatímco rozsévání či hození semene je úkon svěřený tomu, který rozsévá, my můžeme jen hádat či dumat nad tím, kdo asi tím rozsévajícím může být.

Druhý hrdina v podobenstvích, semínko, buď klíč nebo nikoli. Když semínko přežije, tak roste, nese užitek, zatímco rozsévající ustupuje do pozadí, odpočívá či spí.

Může se i stát, že užitek z rozsévání nebude zdánlivě žádný. Může se zdát, že čekání na zrno je dlouhé a my bychom stébélka popotahovali. V předešlých podobenstvích jsme byli ubezpečeni a povzbuzeni tím, že užitek bude a bude veliký.

Nemáme to vzdát, máme rozsévat i házet semena, bez bázně a hany. Házet možná trochu rozmařile, padni, kam padni. A opět můžeme za domácí úkol dumat nad tím, co vlastně máme házet. Že dobré semeno, to je asi všem jasné, ale jak jej rozeznáme?

V našem příběhu již semeno pouze nevzchází a neroste. Nyní již víme něco blíže o velikosti i kvalitě semínka, posléze i něco více o rostlině, která ze semínka vzejde. Toto semínko nás nakonec překvapí nejen svou vitalitou, ale svou průbojností až vlastností plevelné rostliny.

A říkal: jak připodobním království Boží nebo v čem položíme podobenství? (Možná přeložit dle J. Mrázka místo podobenství paralelu.) Opět svědek Marek nás tímto upozorňuje, že pro království Boží neexistuje žádná definice. Neexistuje určité místo, neexistuje určitý čas, kde bychom mohli konzervovat, zadržet království Boží.

Jediné, co víme, je, že Pánem a králem tohoto ustanovujícího království je samotný Ježíš Kristus. Tak tedy v našem světě paralelně probíhá království Boží vedle nás, aniž někdy o tom víme. Aniž tušíme, že zrovna nyní jej zažíváme.

Tak tedy Ježíš *pokládá, připodobňuje království Boží k semínku hořčice*. Nepatrnost, maličkost tohoto semínka, vůbec neukazuje na jeho průraznost až neostýchavost, která se projeví v jeho růstu.

Nikdy jsem neviděla hořčičný keř, avšak v chytrých výkladech stojí, že semínko hořčice pro starozákonního člověka je takové přirovnání jako pro nás příslovečné zrnko máku.

Zanedbatelně malé i možná nanicovaté semínko, od kterého by nikdo nic moc nečekal. Neplatí totiž, čím větší semínko, tím větší rostlina. Neplatí totiž, čím menší semínko, tím menší rostlina.

Někdy podléháme klamu, že přeci mluvení o království Božím musí být pecka. Musí to všechny zachvátit. Ježíš říká: není tomu tak. Nejdřív to začíná pozvolna. Je to nepatrné a často přehlédnutelné. To, že paralelně zde neustále probíhá kralování Boží, je tak trochu neviditelné jako to nepatrné semínko.

Co je zajímavé, je jeho růst v nás i ve světě, a nejen to. Tedy roste. Opět naroste někde uprostřed louky či pole. Hořčičný keř byl vysazován na krajích polí, aby nezaplevelil, nezastínil, nepohltil jiné rostliny. Má totiž vlasnost rozrůst se až do velikosti stromu.

Ano, krom toho, že království Boží je tu paralelně s naším světem, je vysazeno někde na okraji světa, společnosti. Možná, že na některých polích ani neumí růst. Přesto vyroste a podle všeho je mohutné.

To je jedna vlastnost nikoli již semínka, ale toho, co ze semínka nakonec vyroste.

Tak tedy máme tu keř. Keř, který není samoúčelný. *A když zaseto, vzejde a stane se větším než všechny byliny, a udělá větve, že v jeho stínu mohou ptáci nebeští přebývat.* Překvapivé. Jako by říkal: Království Boží se může někomu zdát jako plevel, něco neužitečného, ale to jen na první pohled. Kdo pronikne do větvení tohoto království, může si zde odpočinout. V parném slunečném dni, kdy není možnost uniknout výhni všedního dne, můžeme se schovat do tohoto paralelního světa, pod ochranu Božího stínu.

Pane, prosíme, dej, abychom toužili po bytování ve stínu tvého království.

Amen.

Píseň: 509

Poslání:

Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim:
"Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli pozorovat;
ani se nedá říci: `Hle, je tu´ nebo `je tam´!
Vždyť království Boží je mezi vámi!"

Požehnání:

Hospodin strážce tvůj, Hospodin zastínění tvé tobě po pravici.
Nebude bít na tě slunce ve dne, ani měsíc v noci.
Hospodin tě ostříhati bude ode všeho zlého, ostříhati bude duše tvé.
Hospodin ostříhati tě bude, když vycházeti i vcházeti budeš, od tohoto času až na věky.
Amen.

Píseň: 777